

ParsBook.Org

پارس بوک، بزرگترین کتابخانه الکترونیکی فارسی زبان

ParsBook.Org



The Best Persian Book library

جلسه اول لینوکس

با لینوکس آشنا شویم - اولین قدم

عنوان : با لینوکس آشنا شویم - اولین قدم

بالاخره بعد از مدتها تصمیم گرفتن که آستینها رو بالا بزنم و نصب لینوکس رو شروع کنم. حدود دو سال پیش سعی کردم یک لینوکس که فکر کنم نسخه ۶ بود رو روی سیستم خونه نصب کنم ولی زیاد هم تو این کار جدی نبودم و اگر درست یادم مونده باشه با شناساندن مانیتور LG به لینوکس مشکل داشتم و یا یک چیزی شبیه به این که نمیگذاشت تصویر مناسبی در محیط گرافیکی لینوکس داشته باشم و خلاصه من هم دنبالش رو نگرفتم ولی این دفعه قراره که قضیه رو جدی بگیرم.

سه، چهار ماه پیش رفتم سایت RedHat و یک سری از اسناد PDF که فکر میکردم برای شروع کار با لینوکس مناسب باشه رو دریافت کردم. امروز بالاخره به خودم زحمت دادم و با موشواره! یک ضربه ای به این اسناد وارد کردم. اول سعی کردم بفهمم هر کدوم از این فایلها برای چه منظوری تهیه شده:

۱- x86 Installation guide که اولین قدم برای هر کسی است که میخواهد جای ویندوز را بر روی سیستمش تنگ کند!

۲- RedHat Getting Started که حتما بعد از نصب لینوکس به آن احتیاج خواهید داشت

خوب با Installation Guide شروع کردم. اولین مساله ای که خیلی برام مهم بود این بود که بتونم لینوکس رو با حفظ ویندوز XP بر روی سیستم نصب کنم. که فصل اول و Appendix G این راهنما اطلاعات کاملی در این زمینه ارائه داده بود.

لینوکس قابلیت نصب به چند متد مختلف را دارد

Workstation	۱
Server	۲
Laptop	۳
Custom	۴
Upgrade	۵

که شرحی مختصر در مورد اینکه هر کدام مناسب با چه شرایطی است، چه اجزایی بطور پیش فرض نصب میکند و چه فضایی برای نصب احتیاج میباشد برای هر یک داده شده.

خوشبختانه من هنوز یک فضای 2.5GB از هارد دیسکم رو اصلا پارتیشن نکردم و این فضا طبق گفته های این راهنما برای کار من کافیه.

یک مساله ای که گفتنش لازمه اینه که سیستمهای Unix برای نمایش درایوها از قالب C:، D:، E: استفاده نمیکنند. مثلا اگر شما فقط یک هارد دیسک دارید که دارای درایوهای C و D میباشد در هنگام نصب لینوکس اگر کنترلر شما IDE باشد بصورت hda1 و hda2 و اگر SCSI باشند بصورت sda1 و sda2 نمایش داده میشوند.

جلسه دوم لینوکس

با لینوکس آشنا شویم - پارتیشنهای لازم برای نصب

عنوان : با لینوکس آشنا شویم - پارتیشنهای لازم برای نصب

امروز دو تا کار مهم انجام دادیم که از نون شب هم واجب تر بود... اول یک سر رفته مجتمع پایتخت و نسخه RedHat Linux 7.3 Professional را تهیه کردم که شامل شش تا CD میشه و بعد از ظهر هم رفتم یک پرینت از Linux x86 Installation Guide که مجموعاً از ۱۳۰ صفحه تشکیل شده گرفتم. کل این راهنما در ۳ فصل (که ۸۰ صفحه اول این راهنما را تشکیل میده) و ۷ ضمیمه تهیه شده است.

مهمترین مساله ای که فصل اول روی آن تاکید داره اینه که به شما بفهمونه لینوکس RedHat از پنج کلاس مختلف برای نصب استفاده میکنه که بسته به انتخاب و انگیزه مشتری دارد. بعد اومده مشخص کرده که با انتخاب هر کدوم از این پنج کلاس اولاً به چه فضایی نیاز دارید و ثانیاً اگر از Automatic Partitioning استفاده کنید سیستم چه پارتیشنهایی در هر یک از این کلاسها ایجاد میکند. هر کدام از کلاسهای نصب را که انتخاب کنید به طور حتم حداقل سه پارتیشن خواهید داشت:

نام پارتیشن	توضیح
Swap	فضای مورد نیاز برای این پارتیشن بستگی به مقدار RAM و فضای آزاد باقی مانده دارد. مثلاً اگر ۱۲۸ مگابایت RAM داشته باشید لینوکس فضایی بین ۱۲۸ تا ۲۵۶ مگابایت را بسته به مقدار فضای خالی موجود به آن اختصاص میدهد.
/boot	۵۰ مگابایت فضا که برای Kernel و فایل‌های مرتبط در نظر گرفته میشود
/	که root نامیده میشود و همه فایلها در این پارتیشن نگهداری میشوند

فصل دوم هم هدفش اینه که به شما یاد بده مشخصات قطعات مختلف سیستم نظیر کارت گرافیک، شبکه، مودم، صدا و امثال اینها را توی ویندوز از کجا پیدا بکنید. از هر ویندوزی که استفاده میکنید حتماً مشخصات قطعات سیستم را از Device Manager یک جایی یادداشت بکنید که ممکن است در نصب لینوکس به کارتان بیاید.

راستش من قصد داشتم لینوکس رو روی Laptop نصب کنم ولی یک جورایی نگران شدم و تصمیم گرفتم برای آزمایش اول روی سیستم خونگیم امتحانش بکنم و اگر مشکلی پیش نیومد کارو با Laptop ادامه بدم.

روی سیستم خونه یک Windows 2000 Pro و یک server Windows 2000 نصبه و حدود ۸ گیگابایت فضای پارتیشن نشده انتهای دیسک خالیه که هیچ جای نگرانی برای نصب لینوکس حداقل از نظر فضای مورد نیاز باقی نمیکذاره.

عنوان : با لینوکس آشنا شویم - نصب Redhat V,۳

بالاخره امروز کار را شروع کردم اول یک سری به BIOS زدم تا مطمئن بشم با قرار دادن CD لینوکس در درایو، سیستم از CD بوت میشه یا نه که همه چیز ردیف بود. اولین چیزی که با شروع بوت لینوکس روی صفحه ظاهر شد یک صفحه خوش آمد گویی بود که در مورد گزینه های مختلف بوت توضیح داده بود که برای کسی که از یک سیستم ساده و خونگی استفاده میکنه دونهستنشون زیاد واجب نیست فقط اگر مشکلی تو روال نصب پیش اومد باید از این گزینه ها کمک بگیره. پس فقط کافیه که Enter را بزنم! یک سری نوشته همینجور پشت سر هم روی صفحه حرکت کرد و ظاهراً یک شناسایی سخت افزاری هم روی بعضی از قطعات مثل VGA، CD-ROM و H.D.D انجام داد و وارد یک محیط گرافیکی شد که از دو قسمت تشکیل شده. قسمت سمت چپ به اصطلاح قسمت HELP و سمت راست هم که مربوط به گزینه هایی میشد که باید برای شروع روال نصب به آنها پاسخ بدم. یک دکمه Next هم در پایین سمت راست برای حرکت در برنامه نصب در نظر گرفته شده و به منزله تایید تنظیمات موجود در یک پنجره است.

با زدن دکمه NEXT در صفحه خوش آمد گویی و گذر از سه پنجره بعدی که به ترتیب مربوط به انتخاب زبان، صفحه کلید و ماوس بود (که تو همشون از گزینه پیش فرض انتخاب شده استفاده کردم) به پنجره انتخاب نوع نصب رسیدم که قبلاً تو فصل اول در موردش خونده بودم رسیدم. بصورت پیش فرض Workstation انتخاب شده بود و من هم هیچ تغییری ندادم و Next را زدم. البته بد نیست که اگر اولین باره که نصب لینوکس انجام میدید توضیحات سمت راست را هم بخوانید تا از نتیجه گزینه های هر صفحه مطلع بشوید.

صفحه بعد با عنوان Disk Partitioning Setup سه گزینه برای پارتیشن کردن معرفی کرد:

Have the installer automatically partition for you
Manually partition with Disk Druid
Manually Partition fdisk

خوب بهتره که اولین گزینه رو انتخاب کنم. پنجره بعدی (Partitioning Automatic) گزینه Keep all partitions and use existing free space را انتخاب کردم. این گزینه ایه که هر کسی میخواد لینوکس را در کنار یک ویندوز نصب داشته باشه باید انتخاب بکنه. بعد از میان فهرست هارد دیسکهای شناسایی شده در سیستم فقط آن دیسکی که میخواستم لینوکس بر روی آن نصب بشود را انتخاب کردم که بصورت زیر اعلام شده بود:

hda: Maxtor 32049H2 – 19540 MB
hdb: QUANTUM FIREBALLict20 40 – 38170 MB

خوب من بر روی سیستمم دوتا هارد دیسک دارم که اولی بصورت hda و دومی hdb نمایش داده شده هر دو را هم در حالت انتخاب قرار داده که من hdb را از حالت انتخاب خارج کردم و همچنین گزینه Review را انتخاب کردم تا تغییرات انجام شده بر روی پارتیشنها قبل از اعمال نمایش داده شود. بعد از زدن Next یک اعلان نمایش داده شد که اخطار کرده بود ممکنه پارتیشن boot با مشکلی مواجه بشه و شدیداً پیشنهاد کرده بود حتماً یک دیسک بوت بسازم! چشم حتماً! یک فلای برای این کار قبلاً در نظر گرفته بودم.

OK را زدم و با پنجره ای مواجه شدم که تمام پارتیشنهای موجود را نمایش میداد. خوب یک سریش که مربوط به ویندوز ۲۰۰۰ میشد ولی سه تا پارتیشن جدید هم درست شده بود:

Mount Point	Type	Size	Partition
/boot	ext3	47MB	/dev/hda6
/	ext3	8989MB	/dev/hda7
/swap	ext3	510MB	/dev/hda8

حالا نوبت به پنجره Boot Loader Configuration میرسه جایی که باید حواسا حساسی جمع باشه! اول باید Boot Loader را انتخاب کنم که میتونه GRUB یا LILO باشه. یک انتخاب دیگه هم دارم و میتونم بگم اصلاً Boot Loader نصب نکنه در عوض هر بار که میخوام وارد لینوکس بشم باید دستگاه را با همون فلای بوتی که چند لحظه پیش در موردش صحبت شد بوت کنم! حالا میرسم به قسمت Install boot loader record on که اینجا هم باید مراقب بود. من Do Not Install Loader a Boot رو انتخاب کردم و ترجیح دادم سیستم روال عادی خودش را داشته باشد و زمانی که میخوام از لینوکس استفاده کنم با فلای بوتی وارد لینوکس بشم.

از آنجایی که یک کارت شبکه در سیستم نصب پنجره Network Configuration ظاهر شد که در سیستمهای بدون کارت شبکه ظاهر نمیشد. به صورت پیش فرض گزینه های Configure using DHCP و Boot Activating on چک خورده بودند که من هم هیچ تغییری ندادم و Next را زدم. پنجره بعدی (Firewall Configuration) لینوکس این امکان را میدهد تا بین سیستم خودم و شبکه ای که در آن هستم یک مانع ایجاد و دسترسی کامپیوترهای دیگر به کامپیوتر خود را محدود کنم که گزینه پیش فرض یعنی Medium را انتخاب کردم. پنجره بعدی برای نصب زبانهای دیگر است که با خیال راحت Next را زدم. در پنجره Time zone selection به دنبال Asia/Tehran گشتم و Next را زدم. در پنجره Account Configuration ابتدا میخواهد که یک رمز عبور برای حساب Root که به زبان مایکروسافت همیشه Administrator انتخاب کنم و نباید کمتر از شش حرف هم باشد. همچنین میتوانم با زدن دکمه Add یک سری حساب جدید هم برای دسترسی به سیستم ایجاد کنم. فکر کردم بهتره که یک حساب جدید هم درست بکنم تا فقط در مواقع لزوم با Root وارد سیستم بشم. پنجره بعدی Package Group Selection است و امکان انتخاب گزینه های زیر را میدهد:

GNOME
KDE
Development Software
Entertainment Games and

GNOME و KDE دو محیط گرافیکی هستند که میتوان از آن در لینوکس استفاده کرد و هر دو را انتخاب کرد. Games and Entertainment هم که جای سوال ندارد....

پنجره بعدی Video Configuration بود که Rage 128 را انتخاب کردم و پنجره بعد هم میخواست با زدن Next تمام ورودیهای انجام شده تا این لحظه را تایید کنم تا لینوکس نصب و اعمال تغییرات لازم بر روی سیستم را با توجه به ورودیهای انجام شده شروع کند... Next را زدم و منتظر ماندم تا اینکه در میان نصب CD شماره ۲ را هم درخواست کرد و در انتها خواست تا با قرار دادن یک فلاپی در درایو دیسک بوت بسازم و بعد از آن هم صفحه Monitor Configuration. پنجره بعدی برای آزمایش محیط گرافیکی لینوکس بود که میشد هم GNOME و هم KDE را برای تست انتخاب کرد. که در هر دو مورد مشکلی وجود نداشت و Next را زدم و پنجره بعد هم EXIT. فقط قبل از بوت مجدد دستگاه باید فلاپی و CD-ROM را خالی
حالا باید دعا کنم ببینم دستگاه درست با لینوکس بوت میشه یا نه!

جلسه چهارم لینوکس

با لینوکس آشنا شویم - اولین برخورد، پنجره Login و نمای GNOME

عنوان : با لینوکس آشنا شویم - اولین برخورد، پنجره Login و نمای GNOME

مطمئن شدم که CD در درایو نیست و فلاپی بوتی که RedHat ساخته بود را در درایو قرار دادم. قبل از اینکه لینوکس وارد محیط گرافیکی بشود یک سری عملیاتی که لینوکس برای آماده کردن سیستم انجام میدهد روی صفحه بصورت متنی نمایش داده شده از جمله راه اندازی سرویسها، شناسایی کردن سخت افزار و Mount کردن تجهیزات. فقط وقتی نوبت به کارت شبکه رسید یک مکس نسبتاً طولانی کرد و با نمایش [FAILED] به رنگ قرمز به کار خود ادامه داد و با موفقیت وارد اولین نما از محیط گرافیکی شد که صفحه اعتبار سنجی (authentication) بود. یک چیزی شبیه به Screen Welcome در ویندوز XP با این تفاوت که لیستی از کاربرهای تعریف شده ارائه نمیداد و برای ورود نام کاربری و رمز عبور از دو جعبه متن (Text Box) استفاده نشده و باید ابتدا نام کاربر را وارد کرد و بعد از تایید آن با زدن Enter متن بالای جعبه متن تغییر میکند و میخواهد که رمز عبور را وارد کنم. همچنین در این پنجره این امکان وجود داشت تا در صورت نیاز دستگاه را خاموش و یا دوباره راه اندازی (Reboot) بکنم و یا حتی محیط گرافیکی مورد علاقه خود را از میان KDE و GNOME انتخاب بکنم.

بالاخره وارد RedHat شدم... محیطی بسیار مشابه ویندوز مخصوصاً نوار افقی پایین صفحه که مانند Taskbar ویندوز دارای چندین قسمت مختلف از جمله System Tray و Quick launch بود و امکان جالب دیگری هم داره که اسمش رو گذاشته Workspace Switching. فرض کنید شما در ویندوز این امکان را داشته باشید که به چندین Desktop دسترسی داشته باشید و بتوانید در هر کدام برنامه های خاصی را اجرا کنید و همه برنامه ها را در یک Desktop جمع نکنید تا هنگام شیفت کردن به برنامه های مختلف دچار سردرگمی بشوید.

راستش بهتره بیشتر از این در مورد محیط گرافیکی RedHat 7.3 توضیح ندم. این یک درخواست یکی از دوستان بود. ظاهراً محیط گرافیکی RedHat 8.0 خیلی تغییرها کرده که بهتره روی اون کار بکنیم. پس بهتره اول این نسخه را Upgrade بکنم.

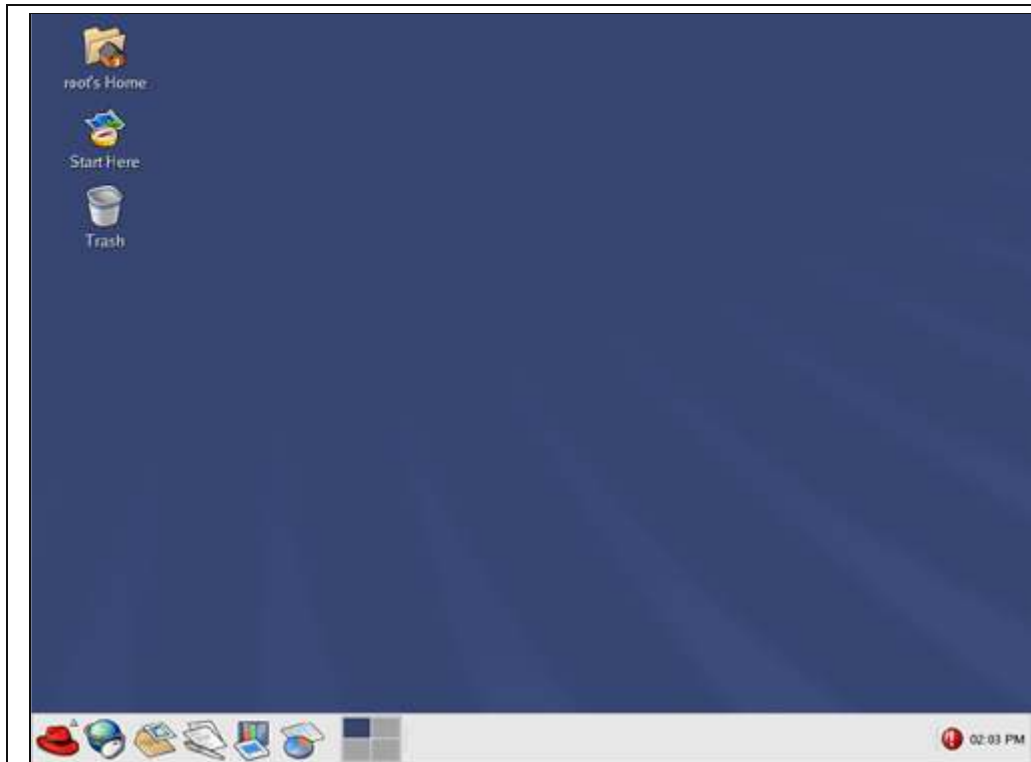
روال Upgrade خیلی ساده بود... فقط با CD لینوکس بوت کردم و وقتی در مورد کلاس نصب سؤال کرد گزینه Upgrade را انتخاب کردم. فقط برنامه نصب سؤال کرد که میخواهم همون Package های قبلی رو Upgrade کنم یا قصد دارم Package جدیدی هم نصب بکنم. Package معادل Component در ویندوز هستش و امکان نصب برنامه های مختلف رو فراهم میکند. خوب در RedHat 8 صفحه اعتبار سنجی یک کمی تغییر کرده بود:



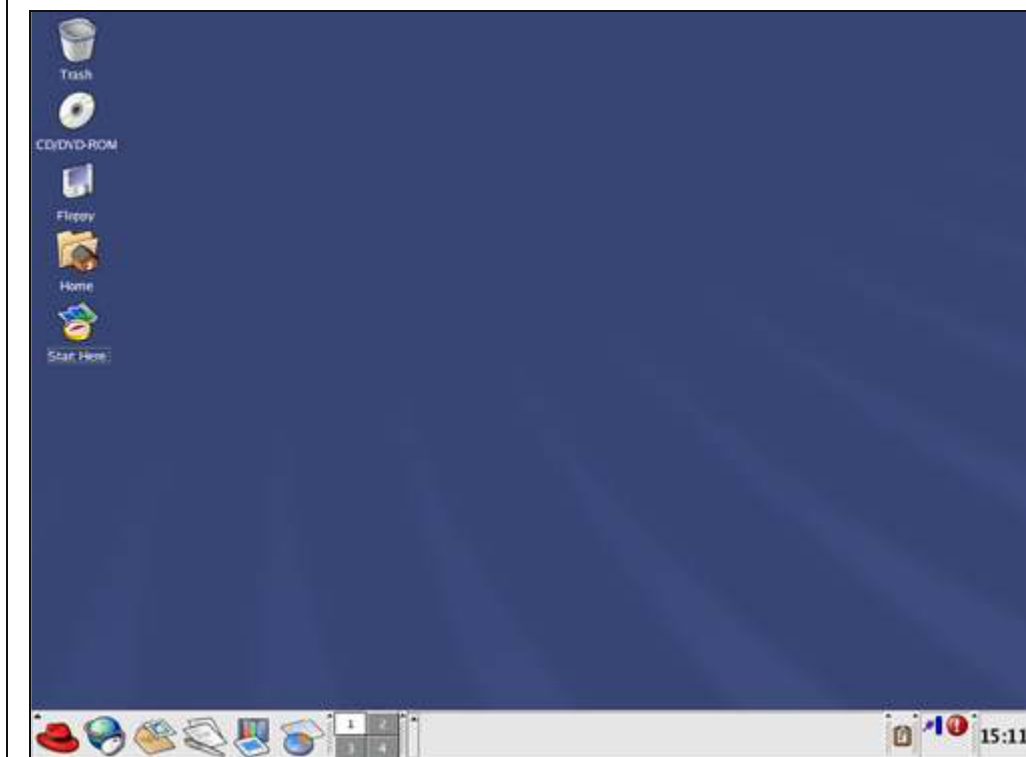
در قسمت پایین سمت راست تاریخ و زمان نمایش داده میشه (مایکروسافت هم در نسخه Long Horn این خصوصیت را به Welcome Screen اضافه کرده) و سمت چپ پایین سه گزینه Language، Session و System دیده میشه.

تغییر زبان سیستم	Language
چنانچه KDE و GNOME بر روی سیستم موجود باشند با این گزینه میتوان انتخاب کرد با کدام وارد سیستم شد.	Session
جهت خاموش کردن و دوباره راه اندازی سیستم	System

و بالاخره نمایی از GNOME در RedHat 8.0:



و نمایی از محیط KDE:



جلسه پنجم لینوکس

با لینوکس آشنا شویم - آشنایی با منوها و میانبرها

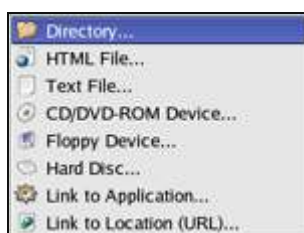
عنوان : با لینوکس آشنا شویم - آشنایی با منوها و میانبرها

اولین مساله ای که دوست داشتیم بدونم امکانات و قابلیت‌های این محیط گرافیکی بود. مثلاً آیا مانند ویندوز امکان تغییر Background و Screen Saver در نظر گرفته شده و از کجا میشه تنظیمات مختلف سیستم رو تغییر داد. خوب ظاهراً محیط خیلی ساده و برای کاربران قدیمی ویندوز آشنایی دارد. کل قضیه از یک Desktop، Taskbar و تعدادی Icon بر روی Desktop تشکیل شده.

برای شروع سعی کردم در هر دو محیط KDE و GNOME به کنترل‌ها و تنظیمات مختلف سیستم دسترسی پیدا کنم و نهایتاً به این نتیجه رسیدم که KDE محیط مناسبتری است. برای شروع سعی کردم از همان متدهای ویندوز استفاده کنم و بر روی یک قسمت از Desktop دکمه سمت راست ماوس را زدم که با نتیجه مشابه با ویندوز روبرو شدم، یعنی نمایش یک منوی آبشاری:



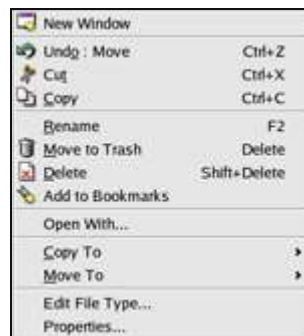
درون Create New گزینه‌های نمایش داده شده در زیر موجود است:



اما گزینه قابل توجه من Configure Desktop بود که در زیر نمایش داده شده:

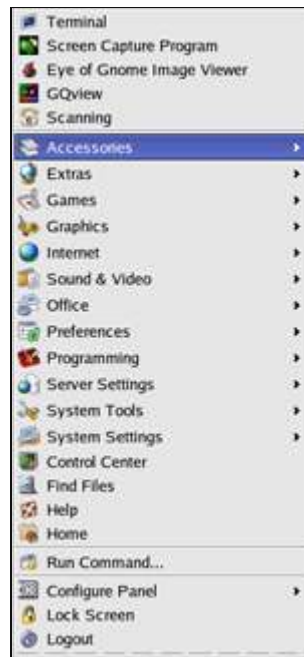


این پنجره یک جایگزین است برای Display Properties در ویندوز و تغییر Background و Screen Saver و تنظیمات آنها را امکانپذیر میکند. برخورد جالب دیگر هم یکسان بودن میانبرهای (Shortcuts) موجود با ویندوز بود و این برای یک کاربر حرفه ای که مدتها با ویندوز کار کرده یک امتیاز به حساب میاد:

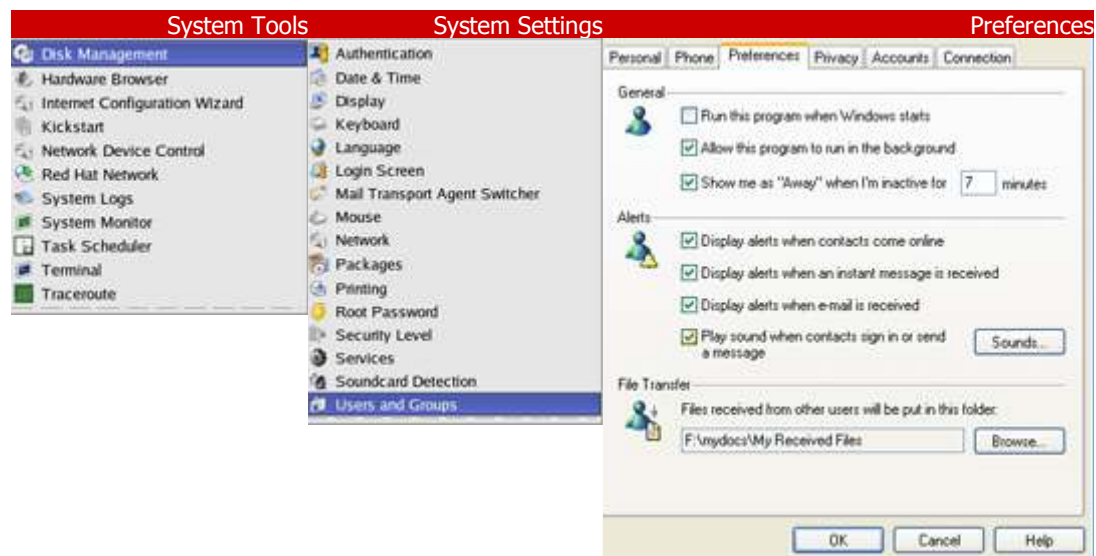


اینکه بشه مثل محیط ویندوز برای کپی کردن (Ctrl+C)، بریدن (Ctrl+X)، جایگزین کردن (Ctrl+V) و تغییر نام فایل (F2) از همان میانبرها استفاده کرد خیلی در سرعت خو گرفتن کاربر با این محیط تاثیر دارد و دوست داشتنی است. حتی در مورد حذف فایلها هم همان قوانین صادق است یعنی با زدن Shift+Delete فایل برای همیشه حذف میشود و با زدن Delete به تنهایی فایلها به Trash که همان جایگزین Recycle Bin در ویندوز است منتقل میشوند.

مساله بعدی بررسی منوی اصلی بود که در ویندوز به آن Start Menu میگویند:



این منو دارای چندین قسمت است که همگی با یک خط افقی از هم جدا شده اند. اولین قسمت از بالا برنامه های اجرا شده اخیر را نمایش میدهد و از این طریق مثل منوی ویندوز XP کار را برای دسترسی به برنامه هایی که بیشتر مورد استفاده قرار میگیرند آسان میکند. قسمت بعدی که بدنه اصلی را تشکیل میدهد مربوط به دسترسی به تنظیمات مختلف سیستم و برنامه های مختلف نصب شده بر روی لینوکس است. سه منوی System Tools، System Settings، Preferences، جهت تغییر تنظیمات سیستم است:



شاید بشه گفت که مجموعه این سه فهرست همان چیزی را تشکیل میدهد که در ویندوز به آن Control Panel میگویم و حتی امکانات بیشتری را هم به در اختیار میگذارد.

جلسه ششم لینوکس

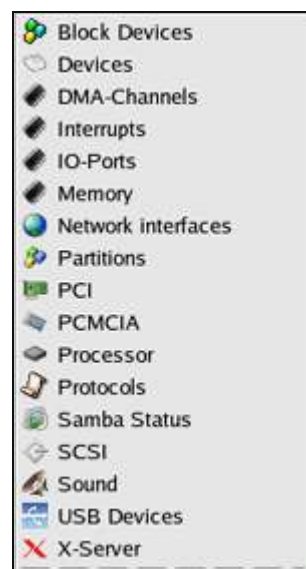
با لینوکس آشنا شویم Hardware Browser - Control Center

عنوان : با لینوکس آشنا شویم - Hardware Browser و Control Center

Device Manager اولین گزینه ای است که در ویندوز برای اطمینان سلامتی و نصب موفق قطعات به آن رجوع میکنیم ولی در RedHat دستیابی به همچین کنترلی که اطلاعات را به کاملی و مرتبی Device manager ارائه بده هنوز وجود نداره ولی نه به این معنی که اصلا وجود ندارد. با رفتن به Tools System و انتخاب Hardware Browser میشه به اطلاعاتی در باره قطعات جانبی نصب شده دسترسی پیدا کرد:



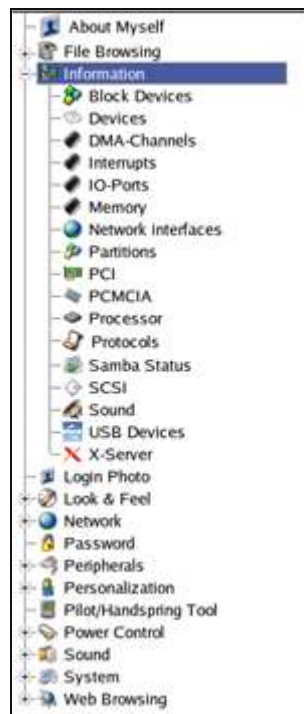
جای دیگه ای که اطلاعاتی در ارتباط با سخت افزار ارائه میده قسمت Information در منوی Preferences هستش:



گزینه جالبتر و راحتتر برنامه Control Center است که در واقع تمامی گزینه های موجود در Preferences را در خود جای داده ولی در محیط GNOME موجود نیست:



البته اگر Package های KDE رو نصب کرده باشید در محیط GNOME با مراجعه به Terminal و اجرای kcontrol در خط فرمان همیشه باز هم به این پنجره دسترسی پیدا کرد. پس یک راه هم برای دسترسی مشخصات سخت افزاری مراجعه به Information در Control Center است. قسمت جالب دیگه ای که در Control Center قرار داده Feel & Look هستش که کنترل کاملتری بر روی تعیین ظاهر محیط ارائه میده.



جلسه هفتم لینوکس

با لینوکس آشنا شویم - کارت شبکه و مقدمه ارتباط با اینترنت

عنوان : با لینوکس آشنا شویم - کارت شبکه و مقدمه ارتباط با اینترنت

کم کم داریم به دروازه ورود به اینترنت از دنیای لینوکس نزدیک میشم! یک کشف انجام دادم که برام خیلی از یک جهت جالبه و از جهتی عجیب. اگر این به اصطلاح خاطرات را از اول دنبال کرده باشید به یاد دارید که اشاره کردم که وقتی لینوکس در حال بوت شدنه اونجایی که به فعال کردن کارت شبکه میرسه کلی معطل میکنه و بعدش هم ناموفق به کارش ادامه میده. بعداً متوجه شدم که اگر سیستم به صورت فیزیکی به شبکه وصل نباشه و فقط یک کارت شبکه تعبیه شده باشه لینوکس به باهوشی سیستم مایکروسافت نمیتونه عمل بکنه. برای اینکه مشکلی پیش نیاد باید حتماً کارت شبکه را طوری تنظیم کنید هر دفعه که وارد میشید دستی فعالش کنید:



در سیستمهای ویندوز اگر ایستگاهی نتواند با یک سرویس ارائه دهنده IP ارتباط برقرار کند بصورت خودکار یک IP کلاس B به صورت ۱۶۹,۲۵۴,۰,۰ دریافت میکند که اصطلاحاً APIPA نیز نامیده میشود ولی در لینوکس قضیه یک کم مهم میشه و حتماً باید حواستان را جمع کنید! از این قضیه که بگذریم همانطوری که گفتم یک سرور ویندوز ۲۰۰۰ دارم که با استفاده از NAT اینترنت رو بین ایستگاهها به اشتراک میگذارد. قبل از اینکه بتونم لینوکس رو با این سرور به اینترنت وصل کنم باید مطمئن میشدم Redhat در دریافت اطلاعات مورد نیاز از DHCP سرور ویندوز ۲۰۰۰ مشکلی نداره. در لینوکس معادل دستور Ipconfig که ارائه دهنده اطلاعاتی در زمینه تنظیمات TCP/IP است و در ویندوز های خانواده NT از آن استفاده میکنیم دستور Ifconfig هستش که همانکار را انجام میده. خوشبختانه هیچ ناسازگاری و مشکلی وجود نداشت و بعد از اتصال به اینترنت لینوکس در شناسایی، ارتباط و اتصال اینترنت مشکلی نداشت.

در محیط KDE لینوکس redhat پویشر Mozila پویشر پیش فرض شما برای گشت و گذار در اینترنت است که دارای نسخه تحت ویندوز نیز میباشد ولی به نظر در نحوه نمایش اطلاعات چه زبان انگلیسی و چه فارسی به راحتی و دوست داشتنی اینترنت اکسپلورر نیست که البته بعد از کمی استفاده به آن عادت خواهید کرد.

جلسه هشتم لینوکس

با لینوکس آشنا شویم - مرور اینترنت با Mozilla

عنوان : با لینوکس آشنا شویم - مرور اینترنت با Mozilla

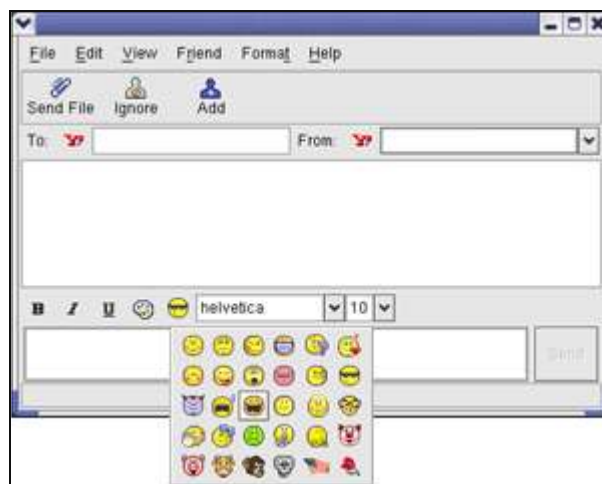
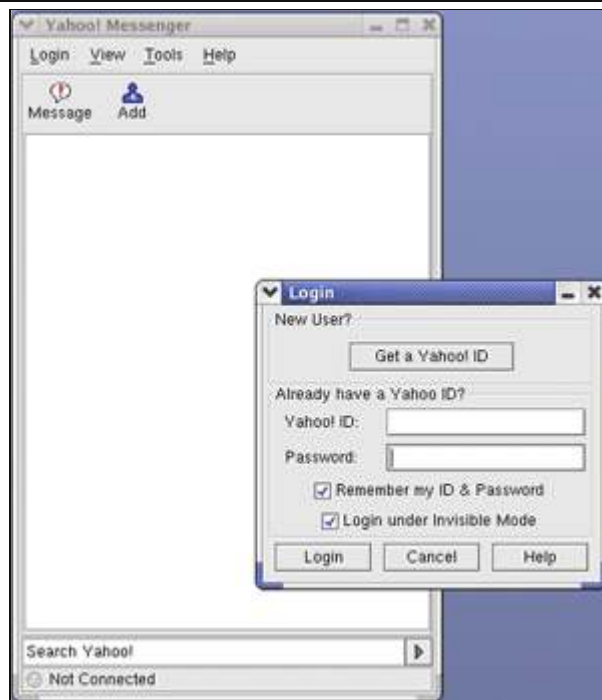
خوشبختانه در لینوکس Red Hat برای اتصال و ارتباط با دنیای اینترنت ابزارهای مورد نیاز در نظر گرفته شده است و احساس کمبود نمیکنید ولی این به این معنی نیست که دقیقاً به همان راحتی سیستم های میکروسافت میتواند کارهایتان را انجام دهد. بالاخره لینوکس نسبت به ویندوز از نظر پاسخگویی به نیازهای کاربران نهایی بسیار جدید و کم تجربه است. همانطور که گفتیم مرورگر عمده ای که در نسخه هشت Redhat وجود دارد Mozilla است که از Unicode نیز پشتیبانی میکند ولی دارای مشکلاتی است. اگر شما هم دارای یک وب سایت میباشید و کار طراحی آن را خودتان انجام داده اید پیشنهاد میکنم حتماً و حتماً یک بار با لینوکس و Mozilla یک نگاهی به سایتتان بباندازد. البته اگر از شنیدن خبر های بد خوشتان نیاید اینکار را نکنید ولی اگر نگران کیفیت سایتتان از نظر کاربران مختلف فارغ از نوع سیستم عامل و مرورگر آنها هستید این کار را بکنید. البته Mozilla دارای نسخه تحت ویندوز هم هست ولی نحوه نمایش دادن اطلاعات سایتهای فارسی در این نسخه بدلیل پشتیبانی قوی ویندوز از Unicode تفاوت چندانی با Explorer Internet ندارد ولی با لینوکس چنین تجربه ای نخواهید داشت! فکر کنم در میان سایتهای فارسی زبانی که بهشون سر زدم سایت بی بی سی بهترین سازگاری را داشت:



بسیاری از سایتهای فارسی چنان دچار آشفتگی میشوند که باید برای دسترسی به همه قسمتهای یک صفحه بصورت افقی در صفحه حرکت کنید!

در عین حال مرور اینترنت در لینوکس و با Mozilla بسیار سریعتر از ویندوز و IE صورت میگیرد و Mozilla دارای یک امکان جالب است که اجازه میدهد چندین سایت را با یک پنجره همزمان باز کنید. بعنوان مثال چنانچه میخواهید به چهار سایت همزمان دسترسی داشته باشید نیازی نیست مانند IE چهار پنجره جدا باز کنید و میتوانید با یک Tab به راحتی به هر کدام از سایتهای باز دسترسی داشته باشید و برای انجام این کار کافیست در Mozilla از کلید میانبر Ctrl-T استفاده نمایید.

و اما از همه مهمتر اینکه Yahoo Messenger دارای نسخه های تحت لینوکس هم هست و میتوانید آخرین نسخه آن را که برای Redhat 8.0 تهیه کرده دریافت کنید و به راحتی به فعالیتهای بسیاری مهمی که از طریق Messenger Yahoo انجام میدهید رسیدگی نمایید!!!



ParsBook.Org

پارس بوک، بزرگترین کتابخانه الکترونیکی فارسی زبان

ParsBook.Org



The Best Persian Book library